

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 5/25

Luxembourg, 16. januar 2025

Sodba Sodiščav zadevi C-277/23 | Ministarstvo financija (Štipendija Erasmus +)

Štipendija Erasmus +: znesek, izplačan študentu, se ne sme upoštevati pri izračunu dohodnine starša, ki skrbi za tega študenta

Hrvaški študent je v okviru programa Erasmus + prejel pomoč za učno mobilnost za svoj študij na univerzi na Finskem. Hrvaška davčna uprava je njegovo mater obvestila, da je bilo povečanje osnovnega osebnega odbitka, do katerega je bila za svojega vzdrževanega otroka v tem obdobju še vedno upravičena, za zadevno leto odpravljeno. Pragi, določeni v hrvaški zakonodaji, so bili namreč preseženi, ker je njen otrok prejemal pomoč za mobilnost v okviru programa Erasmus +.

Hrvaško ustavno sodišče, ki odloča o sporu, se je spraševalo, ali je zadevna nacionalna davčna zakonodaja združljiva s pravom Unije. Sodišče je odgovorilo nikalno.

Najprej je ugotovilo, da mora država članica, ko sodeluje v programu Erasmus+, zagotoviti, da ureditev dodeljevanja in obdavčenja štipendij, namenjenih olajšanju mobilnosti upravičencev do tega programa, ne omejuje neupravičeno pravice do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic.

V obravnavani zadevi pomoč za mobilnost kot taka na Hrvaškem v času dejanskega stanja ni bila obdavčena. Vendar se je upoštevala pri izračunu dohodnine matere, zaradi česar je bila mati v slabšem položaju.

Upoštevanje pomoči za mobilnost, do katere je bil upravičen vzdrževani otrok, pri določitvi zneska osnovnega odbitka, do katerega je za tega otroka upravičen starš, ki je davčni zavezanec, kar povzroči **izgubo pravice do povečanja tega odbitka v okviru izračuna dohodnine, pomeni omejitev pravice do prostega gibanja in prebivanja**.

Sodišče meni, da se lahko v takih okoliščinah, zlasti glede na ekonomske vezi, ki otroka povezujejo z njegovim staršem, **ne le vzdrževani otrok, ki je uresničeval svojo pravico do prostega gibanja, ampak tudi starš, ki je davčni zavezanec in ki je neposredno v slabšem položaju zaradi učinkov te omejitve, sklicuje na učinke te omejitve**.

Nazadnje, Sodišče je opozorilo, da je omejitev pravice do prostega gibanja in prebivanja z vidika prava Unije lahko utemeljena le, če temelji na objektivnih preudarkih v splošnem interesu, ki niso odvisni od državljanstva zadevnih oseb. Poleg tega mora biti sorazmerna s ciljem, ki mu legitimno sledi nacionalno pravo. Zlasti pa mora biti primerna za zagotovitev uresnitve tega cilja. Sodišče zlasti v zvezi z načelom sorazmernosti ugotavlja, da naj bi finančne pomoči v okviru programa Erasmus + prispevale h kritju dodatnih stroškov, ki ne bi obstajali, če te mobilnosti ne bi bilo. Zato te finančne pomoči ne zmanjšujejo stroškov staršev davkoplačevalcev v okviru njihove obveznosti preživljanja vzdrževanih otrok niti ne povečujejo davčne sposobnosti teh staršev. Davčno obravnavanje teh pomoči lahko povzroči večje davčno breme za te starše davkoplačevalce, ne da bi se za pokrivanje teh bremen povečala sredstva, ki so jim na voljo. Zato je Sodišče ugotovilo, da ima lahko zadevna nacionalna ureditev celo nasprotno učinke.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „Europe by Satellite“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

